

jaa meget som muligt at undgaa den kolde Tid. Resultatet af disse Bestræbelser har dog ikke været meget stærkt fremtrædende, det skal jeg indrømme. Sygeligheden har endnu i Aar vist sig, imidlertid ikke paa nogen foruroligende Maade, men dog saaledes, at visse Sygdomme ere forekomne hyppigere, end man kunde ønske det, navnlig Lungebetændelse. Min Opmærksomhed har som sagt stadigt været henvendt derpaa, og jeg staar vedblivende paa det Standpunkt, at jeg tror, at Sølvgadens Kaserne er en uheldig Bygning for Rekruters Kasertering. Der er den Giendommelighed, at blandt Rekruterne i Citadellet er der færre af disse Sygdomme. Hvorvidt det ligger i Kaserteringsforholdene eller deri, at i Citadellet kaserteres Rekruterne af det Kjøbenhavnske Mandskab, som ere mere vantte til Forholdene her og ikke have at kæmpe med Overgangen fra Landet til Byen med Hensyn til Baallædning og Leve- maade, skal jeg ikke kunne sige; men ogsaa blandt andre Rekruter, der ere komne ind fra Landet, har man ikke truffet denne Sygelighed. Fra Administrationens Side skal der blive gjort, hvad der kan gøres i saa Henseende; men naar det cerede Medlem anbefalede, at Indkaldelsen skulde ske paa en anden Tid, skal jeg gøre opmærksom paa, at Tiden for Rekruternes Indkaldelse er bestemt i Loven, efter hvilken der skal indkaldes 100 Mand Rekruter pr. Bataillon eller Regiment den 1ste November og Resten i Reglen i Begyndelsen af April. Den sidste Bestemmelse har jeg som sagt troet de sidste to Aar at kunne fortolke saaledes, at der gik 12—14 Dage efter 1ste April, inden de kom ind, men stort videre kan man ikke gaa. Det hænger nemlig sammen med Fjodfolkets hele Uddannelseskursus, at naar det ældre Mandskab bliver indkaldt til Efteraaret, skal det yngre kunne deltage med det i Øvelserne. Skal Indkaldelsestiden forandres, vilde altsaa en Lovforandring være nødvendig. Men vilde man gaa i den Retning, at man indkaldte Rekruterne i den varme Tid, saa tror jeg, at man vilde komme fra Dynen i Galmen, thi efter min Mening kunne Landboerne bedre taale Kulde end Varme. Der kan vel i den kolde Tid indtræde nogle Forkølelser; man søger at vejlede Rekruterne til at undgaa det og tager saa vidt muligt Hensyn dertil, men ganske kunne Forkølelser jo ikke undgaaes. Jeg skal slutte mine Udtalelser om dette Punkt med den Bemærkning, at 3½ pCt. er i og for sig ikke nogen saa stor Procent. Dertil svarer nemlig 6 Sygedage i de 6 Rekrutmaaneder, og deri er indbefattet mange Tilfældigheder som Stød, Rifter i Tjngrene af Øværet, daar-

lige Fødder som Følge af Marschen osv. Jeg tror derfor ikke, at man virkelig kan sige, at den Befolkning, hvis unge Mænd under Indkaldelsen ere syge 6 Dage i ½ Aar, er svagelig. — Jeg skal derefter gaa over til nogle mere almindelige Bemærkninger med Hensyn til, hvad der er fremkommet om Krigsministeriets Budget. Der er faldet forskjellige Udtalelser om, at det skal være et overvældende stort Budget; man har regnet det ud i Millioner og i Procenter og er kommen op til 30 Millioner om Aaret, idet man som sædvanlig har taget andre Lovforslag med, Pensionsbyrden o. s. v. Det er navnlig det cerede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som har villet lægge et stort Ansvar over paa de militære Ministre, fordi de i Aar ere komne med saa overvældende store Budgetter. Et andet ceret Medlem, nemlig for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), sagde, at naar Tiderne i det Hele ere saadanne, at man bør sætte Tæring efter Kæring, saa var det underligt — saaledes forstod jeg ham — at de militære Ministre ikke havde opfattet dette; i det Mindste mente han, at deres Budgetter ikke gjorde Indtryk af, at de havde bestræbt sig for at sætte Tæring efter Kæring. Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger herom. For det Første maa jeg bede erindret, at Krigsministeriets Budget ikke har en saa overordentlig stor Elasticitet, som de Herrere maaste tro; thi med Hensyn til de ordinære Udgifter, der ere opførte paa § 22, er Krigsministeriet jo bundet ved de organisatoriske Love og de bestaaende Lønningslove. Det kan ikke komme ud over dem; derfor kan der ikke være stor Forskel paa § 22 fra Aar til andet, og det er der ikke heller. Men saa mene de Herrere vel § 26, de overordentlige Udgifter. Der vil jeg da bemærke, at netop paa den Del af Lovforslagets § 26, der vedkommer Krigsministeriet, mener man særlig at have sat Tæring efter Kæring; man har netop der efter min Mening indskrænket sig til det mindst Mulige af Hensyn til Landets økonomiske Status. De Herrere ville se, at der endog foreslaas 3½ Million Kr. mindre end i Fjor. Man maa imidlertid erindre, at der foruden den økonomiske Status i det Hele ogsaa er noget Andet at tage Hensyn til, nemlig den Trang, der i det Hele er til disse Foranstaltninger. Den mener jeg er meget stor, og der har jeg maaste en anden Anskuelse end det cerede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein). Jeg tror virkelig ikke, at man kan sige, at der ikke er taget Hensyn til Landets økonomiske Status ved de Forslag, der ere fremsatte